

Misionár s voňavým srdcom

Napísal Balek Robert
Piatok, 16 Apríl 2010 05:29

Každé stretnutie človeka s človekom je nádherným poslaním jedného k druhému, príležitosťou naučiť sa jeden od druhého niečo nové o tom, ako ešte viac žiť v láske a vzájomnom porozumení a prijatí, ako sa ešte viac stať skutočným človekom.

Každé miesto a situácia v našom živote je takouto príležitosťou - poslaním, ktoré dáva Boh cez jedných druhým - byť misionárom s voňavým srdcom...

Aj učiteľ sa má čo učiť od žiaka, aj otec a matka od svojho dieťaťa, aj nadriadený v práci od svojich podriadených. Nikto nie je dokonalý sám v sebe - iba vďaka druhému, cez ktorého Boh vedie jeho kroky k sebe samému – pravej Dokonalosti a Láске, sme schopní rásť. Nie sme ostrovy na šírom mori, potrebujeme jeden druhého a ak si to uvedomíme, prejavíme vždy viac úcty a lásky jeden druhému a nebudeme čakať, že so zmenou, s rastom v láske a odpustení začne ten druhý. Naopak - budeme sa v láskavej túžbe predbiehať v tom, kto prvý odpustí, kto prvý prijme a pohladí...

Každá situácia v našom živote je šanca, do ktorej sme poslaní Bohom - je to šanca byť jeho predĺženým úsmevom, doznievajúcim slovom prijatia, odrazom jeho pohľadu lásky a predovšetkým jeho rozšíreným srdcom. Stvoril nás ako pravých misionárov, ktorí sú poslaní zviditeľňovať jeho samého medzi ľuďmi. Aby sme toho boli schopní, stvoril nás celých ako svoj obraz. Celý život máme na to, aby sme sa vrátili späť k tomu, akých nás myslel, keď nás „tvoril v hĺbinách a utkával v živote matky“. Každý z nás sa má stať skutočným človekom v pravom zmysle slova podľa myšlienky svojho Stvoriteľa - podobať sa Jemu samému.

Spoznal som, že k druhým môžeme ako misionári pristúpiť iba so srdcom človeka, nie "nadčloveka", so srdcom z mäsa, so srdcom na dlani. Musíme sa stať predovšetkým pravými ľuďmi, od ktorých cítiť pravý záujem, radosť a pokoj, teda ľuďmi, ktorí „voňajú sladkosťou prijatia a láskavosti“, ktorí rozvoniavajú ako čerstvo napečený bochník chleba, takže okoloidúcich priťahuje odlomiť si kúsok a s chuťou ho zjesť. Ak sme praví kresťania, pravý kvas pre svet, akým nás chcel mať Ježiš, mala by druhých okolo nás priťahovať vôňa pravej lásky, ktorá rozvoniava cez naše oči, uši, ústa, tvár, slová, postoje, mimiku, gestá - čokoľvek, čo robíme.

Táto vôňa však zostane krásnou vôňou len vtedy, ak bude vždy vychádzať od Boha a cez naše otvorené prijímajúce a odovzdávajúce srdce prechádzať k srdciam ľudí okolo nás. Prečo? Pretože iba Boh a to, čo vychádza od Boha, "vonia" láskou, pokojom, prijatím, milosrdenstvom, múdrosťou, odpustením. Akokoľvek by sme sa totiž my sami snažili „rozdávať“ iným okolo dávajúc sa iba sami zo seba - bez Boha, za chvíľu by sme začali zapáchať pýchou a egoizmom, odsudzovaním a posudzovaním, manipulovaním a ponižovaním a tak ďalej. Práve pre toto nebezpečenstvo musíme neustále v pokore udržiavať životodarné spojenie s Bohom, ktorý jediný je darcom všetkého dobra v nás.

Tajomstvo tohto „voňavého“ spojenia s Bohom, kedy už nie my konáme, ale ten, ktorý nás poslal, okúsime však iba vtedy, ak sa stíšime a v srdci budeme načúvať Jeho hlasu, ktorý je nevtieravý a hľadá toho, kto po ňom naozaj túži. Ak v tichu pokory a v dôvere odovzdáme svoje

Misionár s voňavým srdcom

Napísal Balek Robert
Piatok, 16 Apríl 2010 05:29

---

oči, uši, srdce, dušu, telo či myseľ - seba samých Jemu do rúk, on bude postupne premieňať všetko v nás na Jeho oči, Jeho uši, Jeho srdce. To sa však udeje iba na kolenách, v tichu srdca - tak, ako to robil mnohokrát Ježiš počas svojho života na zemi v samote ďaleko od hluku sveta. Potom sa aj my ako On vrátíme späť k ľuďom a budeme ako On hovoriť „ako tí, ktorí majú moc a nie ako farizeji a zákonníci“.

Kdekoľvek sa teda nachádzaš – v škole, v práci, doma, na ulici, či v kostole alebo kláštore, vďaka tomuto spojeniu s Ním a postupnému premieňaniu sa na Neho

- aj tvoje slová môžu mať túto moc prilákať uši, ktoré by ich s radosťou a s úžasom počúvali,
- aj tvoje ústa môžu vylúdiť úsmev, ktorý by vychádzal z hĺbky šťastného srdca tak, že sa rozveselí a pookreje každý, kto ho zachytí,
- aj tvoj pohľad môže odrážať krásu Jeho láskavého pohľadu na každého z nás, aj na toho najposlednejšieho a pre teba najnemožnejšieho človeka,
- aj tvoje srdce môže dobrotou a veľkodušnosťou rozvoniavať do diaľky a priťahovať ľudí bližšie a bližšie nie k tebe ale k Bohu, lebo je naozaj „nespokojné naše srdce, kým nespočinie v Tebe, Bože“.

Zostávaj len „voňavým srdcom“ v jeho srdci, ostatné urobí On sám.

P. Robert Balek SVD